

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindeni

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Nicolae BUNDURI

POȘTA REDACȚIEI

Viorel Martin

Iubiți cititori, dragi epigramiști,

Bine v-am găsit sănătoși și voioși!
Lumea epigramei a stabilit premianții la
 concursurile revistei:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”

Tema : „Rechinii”

Premiul 1

BĂNCI

Băncile sunt ca rechinii,
 Mi-au mâncat de mult țechinii
 Și mă execută-ndată.
 (Poate scap cu darea-n plată!)

Corneliu Zeana

Premiul 2

RECHINII

Așa o temă generoasă
 M-a scos în pijama din casă
 Și v-o predau, fără tocmeală,
 Pe mama-soacră drept momeală!

Sorin Olariu

Premiul 3

Modificări majore

Evul ce-l trăim e crunt!
 – Spun și-ai noștri și străinii –
 Dinozauri nu mai sunt,
 Dar s-au înmulțit „rechinii”!

Liviu Manolache

Concursul „Nicolae Ghițescu”

Tema : „Pe nisipul fierbinte”

Premiul 1

Pe nisipul fierbinte

Sub al soarelui hazard,
 Pe o plajă strămoșească,
 Vin fete și se ard,
 Culmea... să se răcorească!

Janet Nică

Premiul 2

La Vama Veche

Pe nisipu-nfierbântat,
 Au făcut, pe loc, pereche.
 El i-a dat un sărutat,
 Ea îi dete... VAMA VECHE!

Liviu Manolache

Premiul 3

LITORALUL ROMÂNESC

Poți să mergi la mare
 Fără pic de grețuri;
 Dacă nu e soare,
 Te prăjești la prețuri.

Sorin Olariu

Dintre epigramele primite la concurs
 mai menționăm următoarele:

Caniculă

La plajă, fetele mi-au spus:
 – La tălpi nisipul e fierbinte
 Și nu purtăm încălțăminte,
 De-aceia noi le ținem sus.

Ion Micuț

Pește la fiecare masă

Cum specia-i perenă,
 Dă groaza în români,
 Căci soacra nu-i sirenă,
 Ci un rechin cu săni!

David Valentin

Inspirația, au, inspirația!:

Cum știm, sub bolta cramei,
„Loviți” de foc divin,
„Rechinii” epigramei,
...Au înotat în vin!

Laurențiu Iorgu

Pe nisipul fierbinte

Privind nudiste, simt un foc pe crupă
Și-ncerc să-l domolesc cu o carafă
De bere, dar degeaba, sunt sub lupă...
Mereu îmi suflă cerberul în ceafă!

David Valentin

Stropi

Pe nisip ferbinte
Zac pătruns de-alean;
Un cățel cuminte
M-a crezut buștean.

Corneliu Zeana

Înalt-prea-Sfințirii la plajă

Lipsiți de BMW-uri, Merțane
Și alte cele zise „sfinte”,
Cât de cât, curățî-s, Ioane,
...Vara, pe nisipul fierbinte!

Laurențiu Iorgu

Pentru numărul următor propunem
temele:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”

Tema : „Ca la piață”

Pentru concursul „Nicolae Ghițescu”

Tema : „Ca-n codru”

Vă rugăm să ne trimiteți materiale numai
pe e-mail, la adresa: viorel.martin@gmail.com

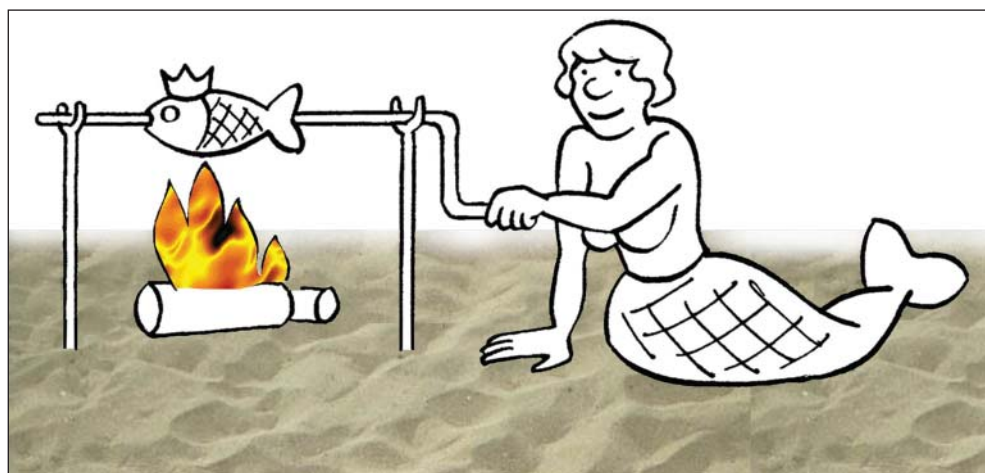
Pentru „Lumea Epigramei” Nr 15, care
va apărea în jurul datei de 15 iunie, vă rog
să trimiteți lucrările (epigrame, poezii
umoristice și caricaturi) la aceeași adresă de
e-mail, până la data de 15 aprilie 2016.

Materialele trebuie să fie tastate cu
diacritice, aliniate în partea din stânga
paginii (pe o singură coloană, fără alinieri cu
tab sau cu *blanc*), pentru a ne fi mai ușor să
facem tehnoredactarea. Dacă nu aveți acces
la internet, rugați un prieten să vi le trimită.
Dar, totuși, pentru că nu vrem să excludem pe
nimeni din „Lumea epigramei”, ca o excepție,
primim și materiale prin poștă, dar le vom
publica numai pe cele foarte bune.

Prima condiție pentru a fi publicați în
revistă este să trimiteți creațiile. Nu se fac
selecții din volumele de autor, pentru a le
publica în revistă. Publicăm numai ceea ce
ni se trimite de către autori pe mail, special
pentru numărul respectiv al revistei. A doua
condiție este calitatea bună a lucrărilor. Vă
așteptăm!

Vă doresc lectură plăcută și numai bine!

Viorel Martin

Editorial

A fost odată un Președinte

Cu exact 30 de ani în urmă, adică în iulie 1986, eram la un festival de rebus la Mediaș împreună cu bunii mei confrăți Mihai Frunză, Ananie Gagniuc, Grigore Chitul, Inel Riti, Gheorghe Suciu, Ovidiu Șperlea și încă vreo 45 de „nebuni” îndrăgostiți de rebus. Cazarea, pe vremea aceea, se făcea la internatul vreunui liceu, masa se servea pe la cantine, tot de liceu, și în cel mai fericit caz la cămine studențești, de premii în bani nici nu putea fi vorba. Diplome doar și ca trofee „bibelouri” tip „țărăncuță cu ie și flori”, „căluți de ceramică”, vase din sticlă chioară etc. Acolo, la Mediaș, la finalul concursului de rebus, regretatul rebusist și epigramist Puiu Scărlătescu a propus un concurs de epigramă ad-hoc cu rime date. Din cei cam 50 de participanți am prins locul trei și asta mi-a dat curaj să propulsez epigrama, în Brașov, împreună cu Șperlea, Suciu și Riti. Botezul clubului brașovean a avut loc în 4 martie (!) 1987, la Izvorul Mureșului, iar naș a fost **Mircea Trifu**. După revoluție, prin 1992, am început festivalurile de epigramă sub genericul „Toamnă brașoveană” cu cazare de lux, masă cât încape, premii în bani, ajutați fiind de diferite firme, care se întreceau să sponsorizeze spre a-și face publicitate. Lumea de pe stradă chiar venea la astfel de serbări în care se râdea cu poftă. Era să uit ce este mai important. Cu un an înainte, la Brăila, se înființase Uniunea Epigramiștilor din România al cărei președinte a fost ALES (și nu autointitulat) Marele Om și Epigramist... **Mircea Trifu**. Despre activitatea constructivă privind UER, pe care a depus-o Trifu, știu toți cei care l-au cunoscut, au avut onoarea să primească sfaturi și lecții de epigramă fie prin corespondență, fie la fața locului, prin diferite centre epigramatice puternice la vremea aceea: Brăila, Galați, Ploiești, Cluj, Sibiu, Timișoara, Brașov etc. Acest președinte a fost un catalizator în activitatea epigramatică din țară și prin metode diplomatice a reușit să stingă din fașă unele dispute neprincipiale și nu doar atât, el nu a participat NICIODATĂ la vreun concurs iar dacă uneori a jurizat, tot NICIODATĂ nu a primit nici un leu ca premiu și asta deoarece se respecta și ca OM și ca președinte. Pe atunci nu intra oricine în uniune doar pentru faptul că a scris sau a încercat să scrie niște catrene. Nu spun că nu avea și dușmani, dar, în general, aceștia erau din categoria celor care erau și dușmanii epigramei. Mulți au stat de-o parte, pe vremea lui **M.T.**, revenind în forță după decesul acestuia în anul 1994. Ce s-a întâmplat după, îi las pe alții să spună. Pentru memorie redăm două opere ale marelui dispărut. (n.bun).

SONET LUCID

Mai lesne dai ologului mișcare,
Cărbunelui luciri de diamante,
Umilului un aer de grandoare
Și celui mai timid, purtări galante;

Mai simplu e s-aștepți când n-ai răbdare,
Să râzi senin la faze dezolante,
Absurdului vădit să-i dai crezare
Și-n fiecă poet să vezi un Dante;

E mai ușor să cucerești Parnasul,
Să desenezi pătrate cu compasul,
Din focul sacru să desprinzi scânteia...

Să ții în loc sosirea dimineții,
Să faci un nod la firul rupt al vieții,
Decât să te opui când vrea femeia!

Mircea TRIFU

DE ZIUA TA...

De ziua ta, iubito, voi veni
Cu ghiociei – la tâmple și în mână –
Te voi numi a inimii stăpână,
Cum n-am făcut în nicio altă zi.

De ziua ta, când te preschimbi în zână,
Vom alerga pe câmp ca doi copii
Și taine fără număr vom citi
Într-un adânc de magică fântână.

Și – fără trac ori gesturi teatrale -
Ca un nabab ți-oi dărui
Lumina-nșelătoarelor opale

Și nimbul aurorei boreale
Și luna de pe cer de-o vei dori,
De ziua ta... dar nu și-a doua zi!

Mircea TRIFU

Clubul „Cincinat Pavelescu” (I)

Rustică

Azi, țăranul de la noi
Nu mai are car cu boi,
Dar, în frunte cu primarul,
Satul are boi cu carul!

Corneliu Berbente

Biblică

Pe om, când Domnul l-a creat,
Păcat că n-a putut să știe,
C-o să se-apuce de fumat...
Să-i facă horn în scăfărlie!

Nicolae Ghițescu

Scrisoare din sanatoriu

Aici viața nu-i prea brează,
Să mai stau îmi e urât,
Boala foarte greu cedează,
Asistenta, nici atât.

Dan Căpruciu

Justificarea venitului ilicit

Drept zicea și tribunalul
Motivarea-i puerilă,
Ți-a lăsat Marx *Capitalul*,
Însă nu și bani de vilă.

Gavril Glodeanu

Servilului

Smerit ca-n fața unor moaște,
Mereu încovoiat de trunchi,
Pe șeful său el nu-l cunoaște
Decât din tălpi până-n genunchi!

Alexandru Clenciu

La nunta bigamului

Când a toastat nășica,
La un clinchet de pahare,
Să-i trăiască nevestica,
El, confuz, zisese: -Care?

Ionel Iacob-Bencei

Toast la masa mirilor

Să petreacă tot orașul,
Curgă vinul, tescovina,
Și să ne trăiască nașul!
Dar în niciun caz cu fina!

Condruț Păun

Gică Petrescu lui Păstorel

„Ia mai bea un păhărel!”
I-a cântat lui Păstorel,
Care s-a răstit urât:
„Cum așa, numai atât?!”

Ananie Gagniuc

Rugă

Sunt, Doamne, oaia rătăcită,
Păcate strâns-am cu duiumul,
Nu mă mai duce în ispită...
Fiindcă știu și singur drumul.

Mircea Dinescu

Bombardament cu reclame

Ce reclamă colosală!
Ne conving de-atâtea zile,
Că hrănirea naturală
Este... numai cu pastile!

Viorel Martin

Compensație

Fata de la „Informații”
Ce-a adus-o știm noi cine,
Nu prea vrea să dea relații,
Dar, ce-i drept, le întreține.

Veron Ene

Colegilor mei

Când, în cabinetul său,
Șeful i-a-ntrebat de mine,
Unii m-au vorbit de rău,
Alții m-au tăcut de bine!

Titi Tudorache

Penițe de aur de ieri

Mintea

O moștenire valoroasă
Ce o alinți și o dezmierzi,
Și e atât de prețioasă,
Că ești tentat mereu s-o pierzi.

Mircea C. Dinescu

Unui expozant

Ai pictură la Apollo,
Și probabil e divină,
Că tot timpul, de acolo,
Iese lumea și se-nchină!

Alexandru Clenciu

Consolare

Să mor, îmi place câteodată,
Că cel puțin m-aș consola,
Să-l văd pe șef, măcar o dată,
Mergând „umil” în urma mea.

Mihai Danielescu

Constatare

Din epigrame, cum se știe,
Rămâne una la o mie.
Eu nici o sută n-am făcut
Și sunt deja... necunoscut!

Nicolae Ghițescu

Păcatul preacurviei

Chiar de știu că-i o greșală,
Am o îndoială grea:
Care-i limita normală
Și de unde-ncepe „prea”.

Constantin Iurașcu-Tataia

Cimitirul

Prin votul unanim al obștii,
Sfințit și validat de popi,
E locul unde, nu doar proștii,
Ci și deșteptii dau în gropi...

Efim Tarlapan

Ispită

Mișcându-și șoldurile, juna
Mă-ndeamnă iar la „necredință”,
Ce mai contează încă una
La câte am pe conștiință!

Gheorghe Suci

Punct de vedere

„Trupu acesta subțirel
Pare tras ca prin inel”!
Mormăi un taciturn:
– Prin inelul lui Saturn!

Gheorghe Penciu

Explicație

C-atăția morți sunt nu mă mir
Și soarta n-ai cum s-o împiedici,
Când drumul către cimitir
E presărat cu-atăția medici.

Ioan Pop

Justificare

În seara asta, draga mea,
Independent de-a mea voință,
Nu vin, că merg la o ședință...
Și-o să rămân să dorm la ea.

Florin Cristea

Prostul

Și prostul iarăși, bată-l vina,
Ne folosește într-un fel:
Aduce în contrast lumina,
Cu întunericul din el!

Stelian Ionescu

Catren provocare

Dar dependent de voia sa
(Și de asta nu mă mir!)
A dormit un an la ea
Și s-a dus la... cimitir!

M. Zarafu

Penițe de damă

Soluție

Constatând că n-are loc
În parnasul mioritic,
A zvârlit cu muza-n foc
Și s-a transformat în critic.

Cezarina Adamescu

Cocoșul

El cântă zi de zi în zori,
E-nconjurat de admirații,
Mai sare gardul uneori,
La fel cum fac mai toți bărbații!

Cătălina Orșivschi

Fina cu microfustă

S-a aplecat așa-ntr-o doară
(Nu are rost să cercetez),
Să vadă nașu-a doua oară
Ce mai văzuse la botez!

Anda Andrieș

Vârsta ei

Poți să-ntrebi pe orișicine,
Vârsta e un echivoc:
Vreme trece, vreme vine,
Anii ei rămân pe loc!

Elis Râpeanu

La chirurgie

Un hoț avea dureri acute,
'Nălțând spre doctor ochii triști,
Ceru să-l opereze iute,
Ca între... profesioniști.

Constanța Apostol

Părerea specialiștilor

Studii, observații, teste,
Toate-acestea-au confirmat,
Că femeia e-o poveste
... Cu final neașteptat!

Vali Slavu

Viclenie

Cu anii n-am făcut risipă,
Dar timpul e așa perfid...
Când vreau să îi mai fur o clipă,
Mă și condamnă cu un rid!

Florina Dinescu-Dinu

De sărbători

Când nevasta l-a-ntrebat:
– Cine e la noi în pat?
El sări ca un nebun:
– Mi-a adus-o Moș Crăciun!

Stela Șerbu

În plină campanie electorală

Vorbește cu înfiorare
Și pe-acolo și pe-aici,
Chiar de are gura mare...
Scoate numai vorbe mici.

Any Drăgoianu

Dezamăgire

Se credea că marinarul
E mai tare ca sultanul;
Numai una năzurie
I-a fugit cu altu-n vie!

Maria Sturdza Clopotaru

Certitudine

Atâta timp cât e femeie,
E verticală-n procedee,
Dar se știa, de ea, că-n viață,
Orizontal e mai isteată!

Viorica Găinariu

Eforturi

Eu cunosc destule dame,
Care au depus eforturi,
Ca să „nască” epigrame...
Și-au făcut mai mult avorturi!

Ica Ungureanu

Epigramiști celebri

Unui steril

Bărbatul meu este mai tare
În matematici ca oricare,
Dar are o nenorocire:
Nu se pricepe la-nmulțire.

Cincinat Pavelescu

În tren, spre Sinaia

Dacă ți-aș face-o epigramă,
Tu ai citi-o orișicui...
De ce nu pot să-ți fac, duduie,
Ceva, să nu spui nimănui?

Cincinat Pavelescu

Domnului Petru Groza

Caligula imperator
A făcut din cal senator!
Domnul Groza, mai sinistru,
A făcut din bou – ministru!

Păstorel Teodoreanu

Reclamă

Îmi spunea un bețivan,
Rezemat contra perete:
„Fetele din Popa Nan
E frumoase, dar nu-i fete!”

Păstorel Teodoreanu

Panglicarul

Cu emfază și tărie
Orice lucru îl combat;e;
N-are nici o meserie
Însă le-a-ncercat pe toate.

Ștefan Tropică

Rezistență

Nici o vorbă nu-l jignește,
Nu se simte umilit,
Iar obrazul lui roșește
Numai când e palmuit!

Ștefan Tropică

Unei cochete

Unghii de-un albastru-nchis
Etalează azi păpușa...
Asta-i moda la Paris,
Sau și le-a strivit cu ușa?

Sorin Pavel

„Dacă tăceai...”

Proverbu-acesta, limitrof
Cu paradoxul, îmi displace:
Nu pot să văd un filozof
În orice „vită” care tace!

Sorin Pavel

Puterea obișnuinței

Așezându-se în pat,
Lângă draga-i nevestică,
Din rutină a-ntrebat:
„Singurică?... Singurică?...”

Mircea Trifu

Din nou femeia...

Femeia, veșnică ispită,
Mereu nedezelegat mister,
E înger când te solicită
Iar după-aceea-i Lucifer!

Mircea Trifu

Născut în zodia Fecioarei

L-a zguduit un șoc mintal,
Pe proaspătul însurățel,
Văzând că-n patul nupțial...
A fost „Fecioară” numai el!

George Petrone

Calea arivismului

Soața dintâi, fiindu-i partenera,
A reușit să-i facă-un rost în viață;
Doar ei îi datorează cariera.
Și carierei... pe a doua soață!

George Petrone

Despre epitafuluri...

Epitaful surpriză

Un omagiu scris de daltă,
Cu o strofă aurie,
Ilustrând cea mai înaltă
Formă de ipocrizie!

Ștefan Tropcea

Epitaful giuvaer

E-un giuvaer de pietre rare
Închis în câteva cuvinte,
Sau, dacă vrei, o simplă floare,
Ce crește numai pe morminte!

Dimitrie Jega

Epitaful – Definiție

Strofă de câteva rânduri,
Pentru cel care se duce...
Așezat în patru scânduri,
După care punem cruce.

Virgil Petcu

Epitaful în literatură

Catren succint și lapidar,
Având ades tăiș de lamă,
Trăiește-n câmpul literar
Și-i un ferpar tip epigramă.

C. Iurașcu-Tataia

Testamentul meu

Eu vă las ca moștenire
Epigramele, cu vraful;
De n-aș crede-n nemurire,
V-aș lăsa și epitaful...

Gavril Glodeanu

Epitaful optimist

Zâmbet e, printre suspine,
Un catren, născut din dramă,
Ce-ți arată că, în fine,
Cineva te bagă-n seamă!

Ioan Fârte

Epitaful fals

Ca o trâmbiță răsună
Pe sinistrul adăpost,
Este ultima minciună
Despre omul care-a fost.

Valerian Lică

Epitaful ca pretext

Cel din urmă gând,
Mortului sau moartei,
Ca pretext având
Ironia soartei!

Nelu Ionescu Quintus

Epitaful mesaj

Pios mesaj postum pentru acel
Plecat tăcut în lumea de apoi;
Se scrie cu plăcere și cu zel,
Voioși că nu-l scriu alții pentru noi!

Cornelius Enescu

Epitaful scrisoare

Scrisoare de recomandare
(Avem acest nărav etern),
Pe care-o dăm cuiva când moare,
Să intre sigur în infern.

Vasile Panătescu

Epitaful perdaf

Ca epigramă, epitaful
Nimic pe autor nu-l costă,
Fiind, bine-nțeles, perdaful
La care nu aștepti ripostă!

Constantin Tone

Epitaful (unui parvenit)

Crescut pe uliță prin praf,
Ca tot... sărmanul de la țară,
I-au scris pe cruce-un epitaful...
Să-i fie... marmura ușoară!

Gheorghe Gurău

Madrigale

Epigramistului și caricaturistului

Al. Clenciu

Pentru dubla-i ipostază,
De ne-ar prezenta factura,
Epigrama-i datorează
Ce-a pierdut caricatura!

Mircea Trifu

Lui Al.O. Teodoreanu

Să-nchinăm paharul
Pentru Păstorel;
N-a fost nici Cotnarul
Mai spumos ca el!

Mircea Ionescu Quintus

Lui Nic Petrescu

Ce aspru sânge-i curge-n vene,
De-aceea, îndârjit, susțin
Că Nic Petrescu-i un Dobrin
Al epigramei piteștene!

Al. Clenciu

Sub zodia lui Cincinat

O voce gravă, ca arama,
Vibrând în aer a strigat:
„Lăsați în pace epigrama!“
(Era Maestrul Cincinat).

Nicolae Nicolae

Olteanul

Cunoscut prin călușari
Și prin vorba-i apăsată,
Te plătește-n crăițari,
Nu te vinde niciodată!

Nichi Ursei

Ziua femeii

Va fi de-a pururi ziua-aceea
În care, ca bărbați galanți,
Ca soți fideli sau ca amanți,
Vom redescoperi... femeia.

Barbu I. Bălan

Unuia care se aseamănă cu Cincinat

La chelie sunteți gemeni,
Și-amândoi cu barba rasă!
Ce păcat că nu te-asemeni
Și cu verva lui spumoasă.

Gheorghe Penciu

Maestrului Radu Beligan

În viață ai trecut prin roluri
Și ai primit, modest, onoruri...
Ce demonstrează, tuturor,
Ca ești... un superman actor...

Constantin Enescu

Madrigal pe înserare

Era târziu în seara-aceea,
Dar nu-ți revine nici-o vină;
Se-ntunecase-ncet alea
Și ai trecut ca o lumină!

Constantin Păun

Madrigal pe înserare

Era târziu în seara-aceea,
Dar nu-ți revine nici-o vină;
Se-ntunecase-ncet alea
Și ai trecut ca o lumină!

Corneliu Costăchescu

Epigramistul (Descendență virtuală)

Când e de dame-nconjurat,
E un al doilea Cincinat;
Când e la câte-un chef, tot el,
E un al doilea Păstorel!

George Petrone

În epigrama actuală

Cum moda retro s-a lansat,
Au apărut, pe negândite,
„Săgeți“ cu marca Cincinat,
Ce sunt de alții iscălite.

Gh. Constantinescu

Fabule și alte poezii

Fabulă literară

Un măgar isteț, nevoie mare,
S-a săturat de iesle și căruță
Și observând cum razele de soare
Se oglindesc pe-o floare, el o cruță,
Apoi răgi, din curte toți să știe,
Că el s-a apucat de poezie.
La început n-a prea avut pretenții:
A început să zgârie pereții,
Întâi la grajd, apoi și la stăpâni,
Și în curând la case din vecini.
A suportat nu rareori supliciul
Ce-l ofereau stăpânii săi cu biciul.
De remarcat că scrierile sale
Se limitau la scene pastorale.
Deși a declanșat frecvent scandaluri
S-a apucat să țină recitaluri,
Cu-atâta profunzime și tărie,
Că toți sunt condamnați la insomnie,
Pe-o rază de nu știu cam câte mile...
Aceasta-a fost fatal, că Nea Vasile,
Stăpânul său, țăran, ce nu prea știe
Ce e adevărata poezie,
Pornit de un instinct răzbunător,
L-a dus și l-a vândut la abator.
Morala
Chiar dacă ai talent, nu fi măgar,
Când te măsoară c-un critic literar.

Valentin David

Marsupială

Un cangur, printr-o pură întâmplare,
Și șantajând discret un adversar,
A tot săltat politic, la mai mare,
Pân-a ajuns să fie uns primar.
Umblând cu licitații aranjate,
S-a poticnit în marșu-i triumfal,
Căci vrând să-și umple contul peste poate,
A reușit să sară peste cal!
Un procuror ce nu știa de șagă,
A demonstrat ușor și fără dubiu,

Că a luat parale multe șpagă,
Și le-a ascuns cu grijă, în marsupiu.
Revizorul vorbi protocolar,
Despre Morală, dar, din întâmplare,
S-a observat, f'ind cangur, că bizar,
Era dotat cu... două buzunare.

Valentin David

Duelul vieții

O viață e o luptă, un duel,
În care se confruntă Dumnezeu,
Cu diavolul, hulitul derbedeu,
„Cu bani în cap și mintea-n portofel”.
O viață, cară-n spate un clișeu,
La orice muritor, același fel,
Indiferent de clasă și nivel,
De la calic, la înalt arhiereu.
Că-i câmp de luptă omul și e cel
Ce-nclină a lui balanță-n empireu,
Sau va rămâne... veșnicul „sărac”,
Indiferent de șansă, procedeu,
Dar de cătați la răutate leac,
Mai bine-i lângă bunul Dumnezeu!

Nicolae Stancu

Altarul cuvintelor

Născute în înfern de lupanar,
Biserici, în castele, ori bordei,
Cuvintele-adunate în condei
Iși caută splendorile prin har.
Hoinare-aleg din viață un crâmpiei,
De patimă, iubire, de amar,
Expus în stil frenetic, lapidar,
Atunci când are șansă și temeii.
Smaralde sunt, maestrul de-i „zidar”
Și se topesc în pană de idei
Asemeni legendarului Icar,
De nu găsesc poemului scânteii
Și geaba vor să intre în altar,
De nu au potrivite... niște cheii!

Nicolae Stancu

Proză satirică

COOL!

Se știeee!...Pentru a ține pasul cu actualitatea, cu tot ce-i *cool*, în *trend*, mișto sau șucar, trebuie modernizat și cântecul popular! Nu se poate să rămânem la mândruță, căruță, caș, ciobănaș, mioare, cărare, cornute, bătute sau învechitele formule de jucat și țucat! Trebuie o aliniere la ceea ce tineretul cere! Iată câteva îmbunătățiri ale folclorului, în pas cu vremea, iată – așadar – un „*popular folclor*” de viitor: Strigăturile vor avea conotații internaționale: „Tăt dansam și chiuia / Din Bârgău în Surinam!”; „Ă, mândruțo ce-am să-ți *fac* / Pe engleză în ceardac! / Te întreb *how do you do* / Și te fac, fac...iu, iu, iu!” Sau... „O guriță dacă-mi dai, / Te duc direct în Dubai!” În textele de muzică populară trebuie implementate cuvinte noi, formule care să țină pasul cu știința: „Păsărele cip-cirip / Și la bou în coarne cip!” sau „Ciobănaș cu 300 de oi / *IPag, ID și Playboy!*”. În loc de „Cu bătuta la pământ!” – „Cu bătuta la Parchet!”. Decât o banală „Foaie verde și-o sipică / Am o mândră mititică!”, mai actuală ar fi „DNA mi-a luat gagică / Și-acum stă la mititica!” sau „Foaie verde ca lipanul / Mi-au săltat hoții *Jeep-anul!*”... Ar fi de modificat și unele expresii care nu mai sunt la modă sau nu mai reflectă realitatea. Spre exemplu: „Din cocoș nu faci găină, nici din curvă gospodină!”; nu mai corespunde. Sunt așa „gospodine” care gătesc cârnați, vopsesc ouă, se pricep la tot felul de specialități de limbă și alte organe...Și în comunicarea scrisă, cu atâtea prescurtări de „*vb*”, „*fb*”, „*ok*”, și altele, la care-s clei, vom înlocui „Săru’ Tanțo fețișoara” cu „*stf*”, în loc de „Pușca și cureaua lată”, „Pu-cula”, iar „Păsărică, mută-ți patul” va fi restrâns „*pmp*”... Așadar, să arătăm că ținem la toate aceste manifestări populare pasul, cum își arăta o (ne)populară celebritate politică...nasul!

Ananie GAGNIUC

CE SĂ (MĂ) FAC ?

De când dimensiunile mele au trecut de cele rubensiene, de când, pe unde calc, se văd urme adânci și scârțâie tot ce-mi ține loc...de stat, așadar, de când sunt supradimensionat (cu variantele: matahală, mastodont, balenă și cât malu’), caut...nu să slăbesc, caut un pseudonim literar. Aveți habar? Criticii mi-au spus că nu-i nevoie, că, oricum, scriu destul de...subțire. Colegii de la serviciu îmi spun să nu mă mai frământ și să nu stau în dreptul geamului, că se-ntunecă biroul și că dau impresia de eclipsă! Mai mult, soția nu mai vrea sex, zicându-mi că nu sexul îi displace, ci apăsarea. Plus că soacră-mea a pus lacăte la cămară și pivniță, iar, la frigider, cifru! O hoască! O credeam femeie de gașcă...Așadar, caut un pseudonim...Inițial m-am gândit la „Firicel”, dar

Proză satirică

sună a fi prea a...nimic. Apoi mi-a venit ideea de „Trestie gânditoare”, dar poate că exagerez cu al doilea cuvânt. M-am oprit asupra pseudonimului „Fulg de nea”. E poetic, azi, în *trend*. Actual. Sau „Puf”...Că „Pufuleț” e prea de nătăfleț. Cred că și „Fluturaș” ar fi, în definitiv, expresiv. Mi se pare, totuși, prea aerian, diafan. Ba, mai are și conotații intime! Ei, și tot căutând eu un supranume potrivit, adecvat, găsesc un jurnal din vremea liceului, unde ne scriam noi poezii, urări, impresii, păreri, apelative și...porecle. Să vezi acol’ „pseudonime”! Cum tot *rotunjour*, *grăsunel* eram și la vremea aia, dau de „adresări” gen: „*Umflățel, grasunel, compresor, bulldog, bulldozer, bolovan, bombardier* și... *bombălău!*”. Ce colegi aveam!...În concluzie, ce mă fac? Ce să mă fac? Că doar nu m-oi lăsa de scris! E clar, mă fac...că nu văd și că nu simt că am luat proporții. Am luat, am luat! Asta e! Câte se iau în țara asta... n-am voie și eu, măcar să *iau proporții*? Atât despre politică...

Ananie GAGNIUC

SOARELE AUTOSTRĂZII

Ca să pot merge cu familia trei zile la mare, a trebuit întâi să bat apropouri șefului (să mă lase), să bat copiii (ca să nu tot insiste cu plecarea) și să bat șaua, ca să priceapă soacra, anume că trebuie să vină și ea. Nu ca să stea la plajă și nu că mi-ar fi dragă, ci să aibă grijă de copii. Sunt doar doi, dar fac tărașoi cât o tabără întreagă! Ei, și-am pornit pe minunata și fascinantă autostradă a soarelui, nu cu mai mult de 100 km la oră, deși nu erau restricții de viteză, iar drumul, ca-n palmă: brăzdat, cu bățături, plin de zbârcituri și denivelări, o mândrie pentru întreaga Românie... La un moment (nefericit) dat, am accelerat. O groapă, cam de înălțimea lui Adrian, copilul minune, mi-a dislocat umărul din stânga și proteza din gură. În dreapta, soției i s-a declanșat dispozitivul oral de foc automat și scos flăcări. Evident, pană! Din spate, soacră-mea m-a jignit: „Poetaș! Scriitorăș de duzină! Geaba-ți merge *pana*, la scris, de nu știi să faci o *pană* la mașină!” Mi-am ieșit din pepeni, am ieșit din mașină. Pană! Cum să le fac pe cucoane să tacă? Era ca și cum ai bate un cui în perete, cu un burete...A venit, după nici trei ore (!), un echipaj de la Poliția rutieră care, paradoxal, m-a recunoscut. „Aaa, dumneata ești! Scriitorul de satiră și umor Ananie Gagniuc! Ce onoare! Ați dat de bucluc? Vreți să te scoatem din necaz, nu? Ia mai spuneți-o pe aia cu polițistul, care era așa de prost, că și-au dat și colegii lui seama!”... Apoi m-au îndemnat să le scriu o poezie, până revin ei, că au o urgență, cu două mașini străine, pline de blonde, care s-au dat pe spate...Am încercat un vers: „Autostrada Soarelui, drumul litoralului, soarele mamei lui!”N-a mers. L-am șters. Și stau și acum,

Proză satirică

la margine de drum, pomul copt și omul bun. Și invers. Și jur să nu mai scriu nici un vers!

Ananie GAGNIUC

ÎN SFÂRȘIT... APOCALIPSA!

Amânat și tot amânat, sfârșitul lumii a fost, în sfârșit, stabilit: 16 martie 2880! Țț, Țț, Țț! „Vom trăi și vom vedea!”, ar spune optimistul. Iar pesimistul ar fi (cum altfel?)...pesimist: „Dacă nu mâine, poimâine, kaput!” Eu, care fac parte din optimiștii incurabili, deja văd (prevăd) până la data apocalipsei, câteva mari realizări, la nivelul țării noastre: ridicarea nivelului de trai mai sus de cota zero; o autostradă terminată; un guvern competent și, în sfârșit, un președinte al tuturor românilor (din străinătate!). Dar întrevăd și oarece neplăceri imediate: în 2030 ni se vor tăia – din nou – salariile și pensiile (posibil mult mai repede!); în 2048 o strănepoată a președintelui va intra în Parlamentul European, direct din grădiniță; în 2069, pițipoancele vor lua poziție și vor conduce televiziunile, iar în 2080 se va constata (cu 800 de ani înainte de apocalipsă!) o acută lipsă de bun simț și interes, de civilizație și progres! În consecință, nu ne vom bucura de încălzirea globală, omenirea o s-o țină tot într-o boală, iar în alimentație o s-o ducem tot într-o rație... De aceea m-am hotărât: n-am de gând să aștept apocalipsa din 2880, plec mai devreme. Deocamdată, plec și eu la o bere...

Ananie GAGNIUC

Proză umor

CUVINTE NEPOTRIVITE

GRIGORE URECHE= Cronicar monden care descria evenimentele din auzite.

VĂDUVĂ = Femeia al cărui soț n-a avut curajul să divorțeze la timp.

VIRGINĂ = Pădurea în care Scufița Roșie l-a mințit pe lup că este fată mare.

REGINĂ = Femeia care, în ciuda rangului, stă în pătrățica ei.

PRIM PLAN = Primul gând cu care o tânără actriță intră într-un studio de filmare.

De obicei, primul plan este să se culce cu regizorul.

MUT = Film muzical în care jucau numai cântăreți fără voce.

ZUMZET = Ceea ce aude un soț atunci când consoarta îi spune că este un trântor.

FLOARE DE COLȚ= Ficus amplasat într-un colț al camerei.

OCHELARI DE CAL= Obiect cu lentile ce măresc enorm, destinat femeilor veșnic nemulțumite.

ADULTER= Moment în care o soție a spălat așa de multe rufe în familie, încât simte nevoia să le calce pe alături.

POLIGAMIE= Mania unui bărbat de a se însura cu mai multe femei care au studiat Politehnica.

BIGAMIE= Capacitatea unui bărbat de a se întoarce dimineața acasă în două locuri diferite.

CORUPȚIE= Infracțiunea comisă atunci când cumperi un funcționar public fără licitație.

TELEVIZIUNE= Un fel de casă de toleranță cu toate camerele ocupate.

CRATIȚĂ= Loc de muncă pe care bărbații îl pot obține numai prin divorț.

TRADUCERI ÎN AMOR

AMAZOANĂ= Femeie de casă cu un singur balcon.

BANI GHEAȚĂ= Suma pe care bărbații o tolesc în *whisky*.

CRIZĂ ECONOMICĂ= Perioadă grea în care bărbații, care nu-și pot întreține femeile pun mâna la treabă.

CUVÂNT INTRODUCȚIV= Ah !

GRAVITAȚIE= Forța cu care lui Isaac Newton i-a căzut pe cap soacra.

OTRĂVIRE= Schimbarea la față a rumenului rege spartan Menelau, care a fost făcut verde de Paris când acesta i-a furat-o pe Elena.

PICTOR NAIV= Artist plastic care nu-și dă seama că sânii modelului său preferat sunt tot din plastic.

PLATĂ ÎN NATURĂ= Forma prin care un ecologist iubitor a plătit 100 de euro unei prostituate în pădurea Băneasa.

STĂPÂNIRE BRITANICĂ= Înfrânarea poftelor în fața unei sticle de gin...goale.

TRADUCERE= Tălmăcirea operei lui Caragiale de către Mița Baston.

TURUL AL DOILEA= O nouă alegere pe care o impune turul foarte plat al primei candidate.

UNIUNEA EUROPEANĂ= Căsătorie mixtă româno-italiană.

de Mihai FRUNZĂ

NERVOSU'

de Nicolae BUNDURI

Când mă enervez, merg la pescuit. Când merg la pescuit, mă enervez. Când vin de la pescuit, mă enervez. Când nu merg la pescuit, mă enervez. Când nu vin de la pescuit, mă enervez. Când mă enervez, mă enervez. Când nu mă enervez, mă enervez. Eu merg la pescuit cu trenu' și mă enervez că ajung la gară cu o oră înainte de plecarea trenului și mă enervez când anunță la megafon că trenul întârzie o sută douăzeci de minute, dar nu mă enervez când zice că trenul întârzie o sută douăzeci de minute, ci mă enervez atunci când își cer scuze și nu mă enervez că-și cer ei scuze cât mă enervez că unii călători se simt flatați de scuzele cheferiștilor de parcă ei, călătorii cu pricina, ar fi niște personalități în fața cărora tremură cheferiștii dar și cheferiștii mă enervează că sunt impertinenți că au salarii nesimțite și tot mai vor. Că eu dacă vin în ultima clipă și mă agăț de ultimul vagon și vine conductoru' mă enervez că eu degeaba îmi cer scuze și îi spun că am stat în stația de autobuz (acuma m-am prins de ce-i zice stație, la stație, fiindcă stai în ea și te enervezi) și n-am avut timp să cumpăr bilete fiindcă, la ghișeu CFR, era o cheferistă grasă, dar nu mă enerva că era grasă cheferista, cât mă enerva că se mișca încet și mai avea și niște degete boante, uf ce mă enervează degetele boante, că apăsa tot câte două taste o dată și apărea „error” pe monitor (scuzați rima!) și trebuia să stai câte un sfert de ceas până ieșea biletul. Păi nu era mai bine pe vremuri când, la ghișeu, era un cheferist, nu o cheferistă, ăsta lua un bilet virgin (auzi și la mine, bilet virgin...!?) dintr-un dulap de tablă, îl băga într-un aparat să-l compoziteze și fuga la tren. Nu se anunța la ce linie sosește trenul, fiindcă era doar o linie. Cum adică, linie? Asta chiar mă enervează, că trenul nu merge pe o linie, ci pe două, adică pe calea ferată. Și mă mai enerva un idiot din fața mea, la casa de bilete, care se cotrobăia cu mâinile până la coate prin buzunare, după bani, și-i curgeau balele din gură, iar chestia asta cu balele mă enervează. Și nu mă enerva că-i curgeau balele din gură, cât mă enerva că nu-l enerva pe el. În spatele meu era o tânără de vreo șaptesprezece ani (normal că era tânără la șaptesprezece ani, nici nu știu de ce mai zic, numai așa, ca să mă enervez?) care se scobea intens în nas. Asta nu mă enerva, că doar nu se scobea în nasul meu, ci mă enerva că nu se putea debarasa de „materialul” extras din respectivul loc. Se chinuia biata fată să scape de „ei” dar... feritu-te-o Dumnezeu. În sfârșit, ajung în tren, mă bălângăn (termenul „bălângăn” sună urât și mă enervează) pe culoar, până dau de un loc pe care nu stătea nimeni, o întreb pe o doamnă de alături dacă „este ocupat” și doamna îmi răspunde: „—*Igen!*”. Era o unguroaică, firește, și m-am enervat rău de tot dar, nu că doamna era unguroaică și nici că nu știa românește, ci m-am enervat fiindcă știa românește dar nu voia să vorbească.

Și când ajung la pescuit mă enervez. Dar nu mă enervez că nu prind pește, ci mă enervez că toți prind, numa' eu, nu. Și când vin de la pescuit, mă enervez că nevastă-mea se enervează, că iar vin cu traista goală și am cheltuit o grămadă de bani. În general, toată lumea mă enervează, numa' eu nu mă enervez. Dar și când mă enervez... mă apuc de scris.

Definiții epigramatice în distihuri

BACȘIȘUL

Mită care contravine...
vorba vine!

Nelu Ionescu Quintus

BARDA

Într-o lume desuetă,
Definește o poetă.

Eugen Pop

BIROCRAȚIA

Deși clădită pe hârtie,
Durează de o veșnicie.

Corneliu Berbente

CASIERIȚA

Fată bună, nu contest,
Însă prea e rea de rest.

C. Sachelaride

CĂRĂRILE

Străzi, șosele sau alei...
Unii merg pe toate trei.

Nelu Ionescu Quintus

CERBUL

Cerbul e-n realitate
Un cuier...în libertate.

D.C.Mazilu

COMISIA

Se constituie în grabă
Pentru-a se-amâna a treabă.

C. Sachelaride

CONCURSUL

Mijloc de verificare
A cui pilă e mai mare.

C. Sachelaride

DISIMULAREA

Orișunde-și are rostul...
Dacă vrei s-o faci pe prostul

Eugen Pop

EPIGRAMA

Taie-mi capul, fă-mi ce vrei,
Pot s-o fac – dar nu știu ce-î!

Ion Grigore

GREIERELE

Cântăreț pe care, cică,
Febra foamei îl... furnică.

Valerian Lică

HÂC!

E pardonul lapidar
Cu un damf de Murfatlar.

Eugen Pop

MAUSOLEUL

Locul unde stau defuncții...
Tot în funcție de funcții.

Eugen Pop

MINCIUNA

Nu mai stă cu regele la masă,
Dar din zi în zi...e tot mai grasă.

Florina Dinescu-Dinu

NEPOTUL

Îns de mama lui născut
Însă „om” de-un unchi făcut.

Florea Ștefănescu

OPTIMISTUL

E amicul care vine
Și-ți șoptește: „Încă-i bine!”

Nicolae Ghițescu

Duel: Gârda Petru Ioan (GPI) – Ion Diviza (ID)**TOTI PRIETENII LA NEVOIE...**

Când burta-ți plină de trăscau
Emană aburi în văzduh,
La zece metri-n jurul tău
Ne scapă numai Sfântul Duh!

(GPI)

TOTUȘI, PRIN COMPARAȚIE...

Pălinca-i băutură soft,
S-o denigrezi e un abuz,
Iar votca voastră e un moft...
Din ciucalăi (de cucuruz).

(GPI)

**DACĂ NU ÎN ABURI, ATUNCI
SUB GHEAȚĂ...**

Pe mulți confracți de pe aice
Sperăm să-i scape Sfântul Duh,
Dar pentru tine, dragă-amice,
Găsesc și vara un produs!

(DI)

DUPĂ MODA CEA RUSEASCĂ

Poșircă, țuică sau răchie –
Sunt toate votcă, ntr-un cuvânt,
Noi acceptăm că e tărie
Tot ce vă culcă la pământ!

(DI)

PRODUH...

Ioane, care e ideea...
Și-acuma gura ta duhnește:
Te recunosc după aceea
Că-ncepi să ne vorbești rusește!

(GPI)

CAM ȘTIU UNDE BAȚI

Cred că te-ai dilit de tot, că,
Ignorând complet „ceaslovul”,
Tu consideri că e votcă
Până și Kalașnikovul!

(GPI)

TE PREVIN

De am să vin cumva la tine
Cu Kazaciokul și Kalinka,
Să nu tragi, nene, vreo rușine...
Te rog, s-ascunzi urgent pălinca!

(DI)

**ÎMI PLACE, DAR NU CEEA CE-ȚI
PLACE ȚIE...**

Când e vorba de culcat,
Cu aluzie la Rașa,
Vezi pistol automat?
Eu o văd doar pe Natașa!

(DI)

N-AM ÎNȚELES!

Tavariști, lasă caterinca!
Îmi place băutura noastră,
De ce-aș ascunde-o, ce, palinca
E mai prejos de vodka voastră?

(GPI)

ÎN CINE-MI ERA... NADEJDA

M-ai dezamăgit de tot,
Sunt în lacrimi când îți scriu:
Te credeam un patriot
Și ești doar un fustangiu.

(GPI)

**SUNT DIFERITE NU DOAR TEH-
NOLOGIILE, DAR ȘI SURSA!**

Pălinca voastră-i bună-un pic,
Ea are SPIRT... prelins pe jgheab,
Dar despre SPIR(I)T ce să zic?...
La voi oleacă e mai slab!

(DI)

**TE CREDEAM MAI PRICEPUT,
AMICE!**

Îți trădezi incompetența,
Toată fala ta sucombă,
Dacă nu vezi diferența
Între-o fustă și-o sex-bombă!

(DI)

CLUBUL INVITAȚIILOR

Revedere

Cu amicul lor, Crișan,
Nu s-au mai văzut de-un an
Și de-aceea au băut,
Până... nu s-au mai văzut!

Ioan Toderașcu

Mai bine, citești o carte!

De mult fiind paralizat,
Din „facebook” am făcut un „templu”;
Dar, dragii mei, vă dau un sfat:
Să nu-mi urmați deloc exemplu!

Laurențiu Iorgu (Italia)

Diviziunea muncii

Soțul pune azi răzoare,
Socru-i la plivit de vie,
Soacra face de mâncare,
Nora face... gălăgie!

Nichi Ursei

De poveste

Ca faptă demnă de povești,
Aici, la noi, pe plai de daci,
Copil, te strădui să vorbești,
Iar, ca adult, înveți...să taci!

Janet Nică

Când spăl...

Când spăl, soția-i bucuroasă
Și peste poate de fudulă,
Că are, în sfârșit, în casă
Mașină de spălat cu... Bulă!

Mihai Moleșag

Lege pentru „Ziua bărbatului”

Se zice că va fi o lege bună,
Ce-oferă dreptul de-a sărbători,
Bărbații se vor strânge împreună...
De parcă nu pot bea și-n altă zi.

Nicolae Mereacre

Rugăciunea unui bărbat

Doamne, de m-auzi din stele,
Să nu mai lași, te rog, aș vrea,
O parte a ființei mele
Să moară... înaintea mea!

Gheorghe Bălăceanu

Avantajul pușcărișului

Este bine când se-aplică
Sanțiunea cu-nchisoare:
În celula aia mică,
Pari un scriitor mai mare!

Liviu Manolache

Unui medic în gardă

El face totul să nu piardă,
Purtându-se mereu frumos
Cu asistentele din gardă...
Cu cele ce țin garda jos.

Alexandru Hanganu

Carantină

Pe o plajă cât e zarea,
Fata mi-a trezit fiorul...
M-a costat puțin amorul,
Foarte mult ... spitalizarea.

Ion Micuț

Bucurii și temeri autumnale

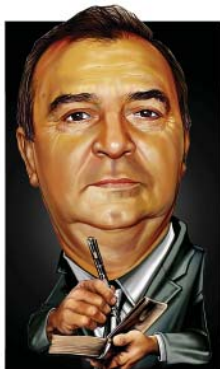
Ne bucurăm că-n vie e coaptă poama,
Și parcu-i plin de mândre crizanteme,
Doar pe școlari, subit, îi prinde teama,
Că vine școala, și se tem... de teme.

Ion Ruse

Sfârșit de toamnă

Aștept zăpada iar să cadă,
Căci iarna iat-a și-nceput,
Se văd și oameni de zăpadă,
Că de nimic am tot văzut!

Eugen Albu

MEDALION VIOREL MARTIN**Colaborare în UE**

Ăsta e îndemnul,
Ăsta e simbolul:
Ei ne fură lemnul...
Noi le dăm petrolul!

Unui fotbalist

L-am cunoscut cu-adevărat
Și i-am făcut acest catren,
În meciul când s-a remarcat...
Ca cel mai prost de pe teren!

Pensionarul la pescărie

N-am bani în buzunarul meu
Nici de chirie, nici de pește;
Un pui de crap aş lua și eu...
Dar văd pe unu' că-l păzește!

Prietenii mei

Ieri mă chemau și nu prea rar,
La discotecă și la bar,
Azi ne-ntâlnim mai abitir...
La parastas și cimitir!

Sfat

Amice, de la mine ia aminte,
În lumea nestatornică și dură,
Mai bun e un dușman care te-înjură,
Decât prietenul... care te minte!

Unuia care nu suportă detenția

La pușcărie are greață
Și bătătură și mătreață,
De palpații nu mai zic...
Dar când fura... n-avea nimic!

Fabula BMW-ului

O Dacie de om de rând
Se așternea la drum rulând
Și-o depășește, așadar,
BMW-ul de parlamentar:

– Ce jeg! ce rablă, draga mea,
Cum te mai lasă pe șosea?
Tușești, te-mpiedici, ce rușine!
Și tabla curge de pe tine!

– Degeaba sudui și te-agîți,
Poți să mă cerți și să mă bați;
Așa sunt eu – pe bani munciți –
Iar tu ești doar pe bani furați...

Cum tot mereu era pe luate,
BMW-ul luă... un pom în roate!

MORALA: Nimeni nu mă crede,
Dar Dumnezeu e sus... și vede !

Fabula coțofenească

Un leu bătrân, cam fără blană,
Un rege cu supuși destui,
Luă nevastă coțofană,
De-o seamă cu nepoata lui.

Dar ea flirta cu toți supușii,
Se ascundea-ndărătul ușii,
Cu pui de iepuri și de leu...
Și se coțofenea mereu.

MEDALION VIOREL MARTIN

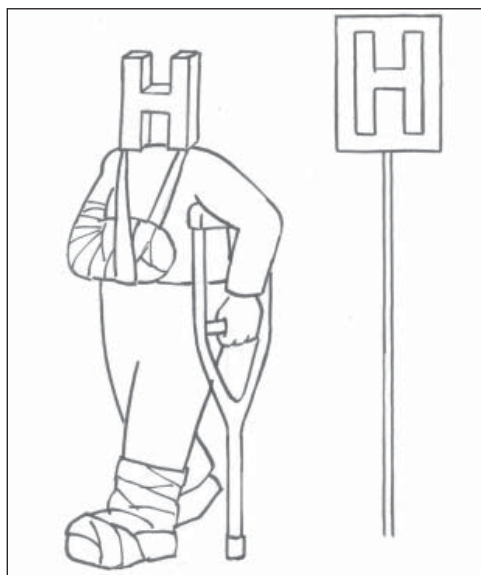
Iar leul, în ograda lui
Se mai trezi cu zece pui,
De fel de fel de lighioane,
Urmași la tron și la galoane.

MORALA care se cuvine,
Se conturează de la sine:
Când ești bătrân și fără blană,
Să nu te-nsori... cu coțofană!

Fabulă cu gropi

O groapă din asfalt, odată,
A fost plombată.
Dar n-a trecut o primăvară
Și-ajunse să se caște iară!

Și se gândea în sinea ei:
– Ce hoți au fost și ce mișei,
Că m-au plombat la repezeală,
Cu foarte mare cheltuială...
S-au lăudat că vor și pot,
Dar au furat asfaltul tot...
Și-au pus o mână de nisip
Și astăzi nu am nici un chip.

Pe lângă ea, ce poți să zici?
Crescură alte gropi mai mici.
Ce-mpestrițau cu găuri strada...
Că groapa mare se fălea
Și se simțea aici
Ca Albă ca zăpada
Cu cei șapte pitici.

Mașina mea strălucitoare,
Vorbi atunci cu voce tare:
– Cred c-am să dau în groapa mare,
Pe cele mici, cum e firesc,
Eu cred c-am să le ocolesc...
Și-și rupse două planete!

MORALA e plictisitoare:
Să dai mereu în groapa mare,
Că-i mai ușor de nimerit,
Și cum e logica firească,
Pe cele mici, e potrivit...
Să le lăsăm ca să mai crească!

SORIN OLARIU – SUA**CUNUNIA RELIGIOASĂ**

Încheiată cu: Amin!
Slujba asta ne-a adus
O fecioară mai puțin
Și un răstignit în plus.

FEMEILE

Sunt ciute suple, grațioase,
Cu ochi senini și sâni superbi.
Cu cât acestea-s mai frumoase,
Cu-atât sunt soții lor mai cerbi.

TOT RĂUL SPRE BINE

Într-un colț de insectar
Fluturile mândru zace.
Stă închis, însă măcar
E gătit la patru ace.

EMIGRAREA LA ROMÂNI

Vrând să deslușești misterul
Dai de-o chestie bizară:
Astăzi, aventurierul
Este cel rămas în țară!

HILLARY PREȘEDINTE!

Voi bea în cinstea ei o halbă
Și jur c-am s-o votez la toamnă,
C-aș vrea să-l văd la Casa Albă,
Pe Bill în rol de Primă Doamnă.

DIVORȚ AMIABIL

Să divorțăm civilizat
Că doar niciunul nu-i mai breaz:
Tu nu mă suferi când sunt beat,
Eu nu te sufăr când sunt treaz!

MIHAI FRUNZĂ**80 DE ZILE CU JULES VERNE**

Ne-am schimbat cu anii
Ce-au trecut ca vântul;
Astăzi doar țăranii
Ocolesc pământul.

NERVI DE PRIMĂVARĂ

Ceață, oasele se-nmoaie,
Prin băltoace zburdă mieii,
Astenie, zloată, ploaie,
Mult noroi, ziua femeii !

ROMANUL

Ca o mostră de cinism
Clar, pervers și agresiv
E, de fapt, un aforism
Scriș de-un mare guraliv.

POETUL

Într-o vreme când, nemernic,
Fierb nevoile sincron,
E un rege preaputernic
Ce ne scrie... de pe tron!

SCRIITOR RATAT

Inspirația-i lipsește,
Scrie prost și prea vulgar
Și aceasta dovedește
Cum că Pegasu-i măgar.

DESTIN LITERAR

Tragedii ar vrea să scrie,
Stilu-i serios și trist,
Dar, cu-așa ortografie
Va ajunge... umorist!

VIORICA GĂINARIU – Baia Mare

DRAGOSTEA TRECE PRIN STOMAC

A apărut ca dintr-un nor
Și a dorit a lui să fie,
Dar flacăra ei de amor
El o dorea-n bucătărie!

INDULGENȚĂ DUPĂ CĂSĂTORIE

La pețit, îi ceri o mână;
Fii atent, că timpul trece,
Lasă-i masca de stăpână,
Că de pleacă-ți ia cu zece!

FEMEIA ÎN VIZIUNE MASCULINĂ

Ca luna trebuie să fie
Bărbatului – lumine-n viață–
S-apară ca o rază vie,
Dar să dispară-n dimineată!

NOSTALGIE

Într-un parc, pe-o bancă stând,
Doi bătrâni, tot dau cu gura,
Privind fetele trecând:
„Ce frumoasă e natura!”

POLITICIENII ȘI AVIONUL

Când zboară singuri în vacanță,
Facilități au în valută,
Iar pentru orice siguranță,
Au lângă ei o „parașută”.

GREȘELI

De greșește unul „mare”,
„Cel cu legea” habar n-are!
Strâmb de calcă unul mic
Va plăti până-i... bunic!

DOREL VIDRAȘCU

ȘARJE AMICALE

Mulți vor CUIBUL CORBULUI
De din vârful de stejar,
Să-și dea liber pliscului
Printr-un șvaițer literar.

Dacă l-a supus la chin
Purgatoriul medical,
Astăzi, Viorel Martin
Are stilul... Marțial.

Îmbăiat în suc de floare,
Cum e datul, românescu',
Astăzi, Nicușor e mare
Și e Constant-i(ro)nescu.

Gheorghe Grosu, cum se știe,
N-a prea dat în viață chics,
Dar, de-o vreme, ei, drăcie!
Nu mai are pastă-n pix.

Mi-a răspuns cam bosumflat:
– Și și ti framânț, badii?
Io am pastă și di dat!
Pixu' nu mai vre sî scrii.

Epigrama operează
Toate crizele curente,
Mai ales când bisturează
Un chirurg numit Berbente.

Gârda are ironie
Și o pană sclipitoare;
E, de-o vreme, cum se știe,
Facebook-cit de cititoare!

DOINA BÂRCĂ

Cartea nici de data asta,
Nu pot să ți-o comentez.
Fiindcă-atunci când s-a citit,
Iar am adormit!

*

Teama mi-am ascuns-o-n vin
Când ți-am spus că te iubesc,
Și-uite-acuma din senin
Sticla n-o mai nimeresc!

*

Frumoasa mea cu păr bălai,
Ai vrut să te afirmi cumva,
E-adevărat, talent n-aveai....
Dar îl aveai pe „vino-ncoa”!

*

Pentru gura ce mi-ai dat
Ai primit arvună,
Dar de-atuncea te-am uitat;
Fost-a doar o glumă.

- Am venit pentru cursul acela de inițiere...

VASILE VULPAȘU

Totul despre femeie

O fetiță și-un prințisor

Poposind pe mândru plai
Prințisorul unui boss,
Zise fetei: „Ce mai stai?
Lasă ambalajul...jos!”

Unele vedete din showbiz

Divele muncesc, nu stau,
Se ridică din nimic,
Însă nu chiar toate au
Sânii mari și creier mic.

Dimensiuni ale timpului

Pe alee un tataie
Duce-n lesă o potaie,
Dar un tânăr cu valută
Duce-n brațe-o...parașută!

Unei femei înfumurate

Se tot laudă prosteste
Cu ce are în dotare,
De la gât pân' la picioare,
Dar de cap... nu amintește!

Eu am ales

De vinuri, droguri și cafea
Eu n-am știut în viața mea,
Cât despre dame, ce să spun?
Că nu renunț la ce e bun!

EPIGRAMA ÎN CAREU (1)

(fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	L	U	I	O	C	T	A	V	I	A	N	G
2	A	F	I	R	M	A	T	G	O	G	A	O
3	U		I	I		R	A		C		M	G
4	A	T		C	S		C	I		S	A	A
5	I	A	C	A	T	A		A	C	O	R	D
6	I	Z		T	I	P	A	R		B	E	E
7	R	I	D	I	C	A	T		M	A	L	L
8	A	U	R		L		A	P	A	R	E	A
9	R	P		H	A	Z		P	R	I	P	A
10	B	E	N	A		I	N		G		O	P
11	I	T	E	L	P	M	O	C	E	T	R	A
12	L	I	T	O	T	T	E	Z	A	L	A	N

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Inima şiiitului! – Tras pe centru! – Merg pe extreme! 4) Mijlocelul fetei! – Coş gol! – Spus dimpotrivă – Localitate în Camerun. 5) Spus pe neaşteptate (var.) – Învoială între părţi. 6) Miros de pizza! – Model de croială – Onomatopeea oilor. 7) Dus în sus – Complex de magazine. 8) Recompensă pentru învingători – A intra în vederile noastre. 9) Jumătate din corp! – Făcut de răs – Cuvânt spus în grabă. 10) Cupă de elevator – Intră în mină! – Inimă de popă! 11) ... 12) ...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Clasă al treilea la Roma – Limitele oricărui decor! – E cât se poate de clar. 4) Cât de mulţi – Fenomenul inelelor solare. 5) Caimacam lipsit de inimă! – Material transparent la fereastră – Puţ sec! 6) E iute în grădină – Capăt nelimitat! – Dinţii secerii (sg.). 7) Intră în apărare – Găsită în iatac! – Vechi proprietar de arcă. 8) Uf, stau chiar în faţa lor – Spus la repetiţie – Coji de plop! – Limitele unui crez! 9) Spus în lipsă – Sunt înşirate pe aţă (sg.). 10) E vagă în sine! – Meseriaşi ce zidesc teracota – Ţel fără fond! 11) ... 12) ...

Dicţionar: SAA, III, NOE.

P.S.: Pornind din stânga sus şi urmând în spirală traseul rasterat, veţi descoperi o epigramă (începând cu titlul) a lui Constantin NICOLA.

Nelu VASILE, Turburea, Gorj

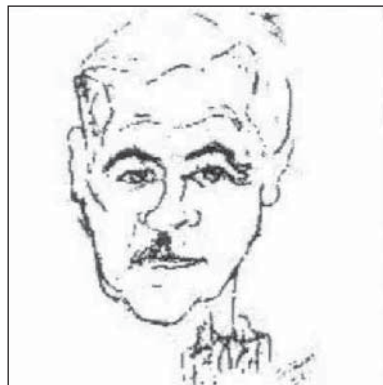
75 - GHEORGHE

CONSTANTINESCU-GECO - 75

Născut la 16 noiembrie 1941, la Brăila, unde și-a început studiile, continuate la Liceul Teoretic „Șt.O.Iosif” Rupea, județul Brașov și Școala Tehnică Postliceală Auto Brașov. A lucrat ca tehnician la Întreprinderea de Autocamioane Brașov, în prezent fiind pensionar.

A activat ca membru al Cenaclului Umoriștilor Brașoveni „Anton Pann” și este membru al Uniunii Epigramaștilor din România.

A publicat volumul „Sub zodia scorpionului” (epigrame, 2001), este inclus în peste 40 de culegeri colective de epigramă, iar la concursurile naționale de gen a obținut zeci de premii.

La poporul român

Coincidență fericită
La un popor nefericit,
Coloana este infinită,
Răbdarea fără de sfârșit.

Cultura și Educația

Cum sunt astăzi neglijate,
Să ajungi un om subțire,
Singura modalitate
Este cura de slăbire!

Rugă

Modest ca un român cinstit,
Ce caut în zadar dreptate,
Să pot să rabd la infinit...
Vă rog să-mi dați eternitate!

Mafia

În țara noastră democrată,
Se vede și s-a consemnat:
Ea nu se dă acum plecată,
Că e o Mafie... de stat!

În țara marilor corupți

Banii sunt ai lor,
Viața-i tot mai grea
Și ei fac ce vor,
Pe onoarea mea!

Revelație

Azi, ceva mai lămurit,
Pot să-mi dau cu presupusul:
Dacă ești mai „răsărit”,
Te acceptă și APUSUL.

La 75 de ani

Lupt când vin iar crizele,
Mândru, nu mă las supus...
Și cu analizele,
Sunt la limita de sus!

La Loteria Vieții

Analistul consemnează:
De mulți ani în România,
Fericirea, bucuria,
Tot mereu se reportează!

Fecunditate

I-admir pe cei ce guvernează,
 Au seva trasă din popor,
 Ei sunt virili și „procrează”,
 Copiii străzii sunt ai lor!

„Graba strică treaba!”

Zicala n-are tâlc ascuns
 Și-o spun acum, cu elocvență:
 Noi la dezastru am ajuns
 Prin Ordonanțe de urgență!

Evoluție

În sân, cu mâna, nu mai stăm
 Și-ntreaga lume e convinsă
 C-am început să ne mișcăm...
 Și stăm acum cu ea întinsă.

Marele OM POLITIC

Mai plânge, râde zgomotos,
 În luptă-i aprig și abil,
 L-aș compara c-un FĂT-FRUMOS
 DIN LACRIMĂ... de crocodil!

Blazare

N-am speranțe, n-am idei,
 Implicarea-i minimă,
 Chiar infarctul, dragii mei,
 Nu-l mai pun la inimă!

Reorganizarea teritorială

Vezi, azi, lăcomia,
 Clar, la demnitari,
 Vor din România,
 Toți, bucăți mai mari!

În fața tentației

Rezistența mea slăbește
 Sub un cer cu luna plină
 Și s-o-nțep mă ispitește...
 O conductă de benzină!

Ca bugetar

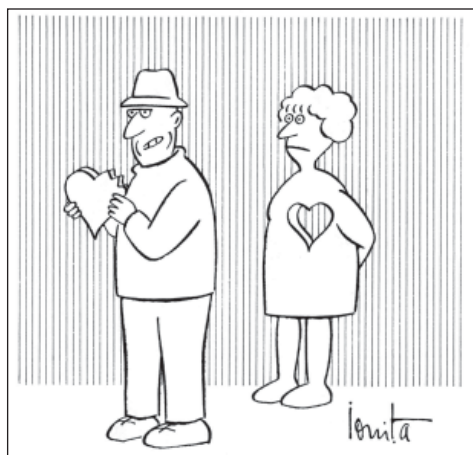
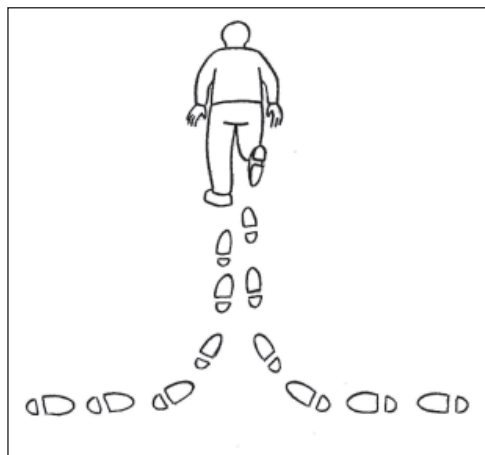
Nu mă plâng că sunt sărac
 Și mă lupt cu dările:
 Din chenzină-mi satisfac
 Toate renunțările!

Arta corupției

„Arta” asta ia amploare,
 Când dispare frica, jena,
 Când e haosul mai mare,
 Când guvernul e MECENA!

La alegeri

Analiza de-i concretă
 Vezi că-n țara românească
 Sunt ca jocul de ruletă...
 Și ruleta e... rusească!

Combativitate

La iarnă, de-mi va fi iar greu,
Eu nu mă las și cu elan
Pe uliță, ca un aheu,
Mă voi lupta cu un troian.

Femeia contemporană

Trăiește viața pe deplin,
În două planuri paralele:
Și-ncurcă viața din cămin,
Cu drama din telenovele.

Consecvență

Când toate sunt privatizate,
Tu trist constăți că-n România,
Rămân și astăzi combinate...
Incompetența și hoția!

Părerea mea

Când viața este tot mai grea
Și perspectiva e un hău,
Eu v-aș ruga, părerea mea,
S-o treceți la păreri de rău!

În România

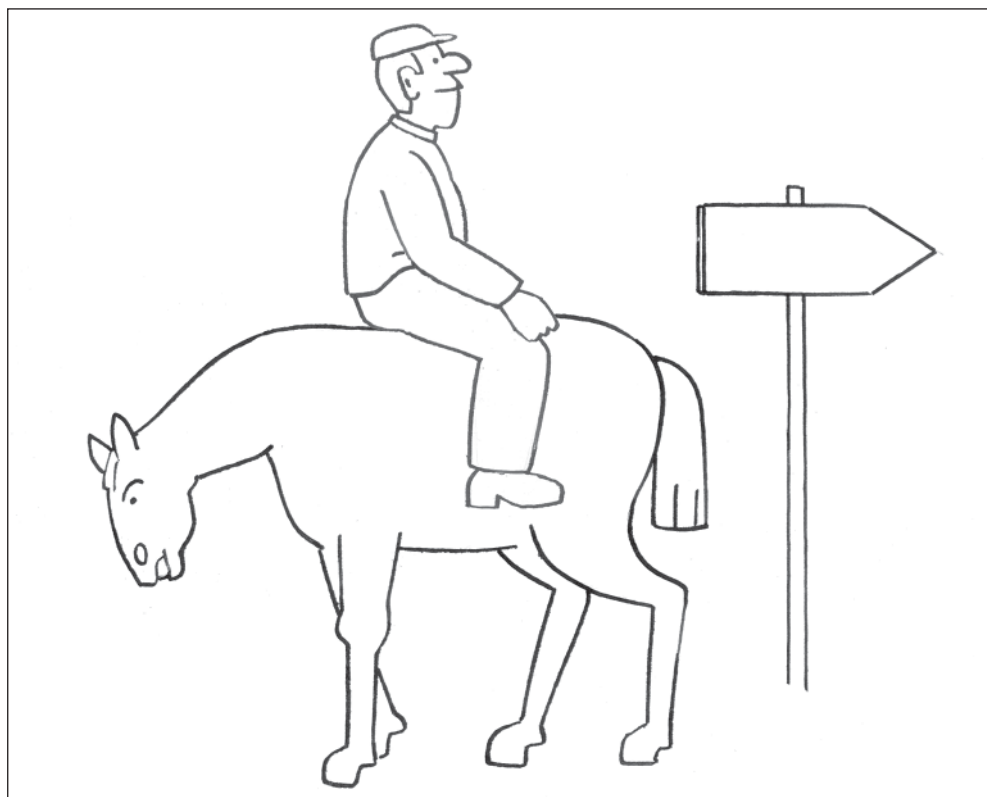
La școala vieții s-a văzut
(Și-avem exemple sugestive),
Că au contat - de necrezut,
Și notele... informative!

Marii demnitari

Cum respectul este mare
În aceste triste zile,
Au onoruri militare
Dar și huiduieli civile!

Pagină îngrijită de Nelu Vasile-NEVA

Dezlegarea careului rebus: LUI OCTAVIAN G – AFIRMAT GOGAO – U – II – RA – C – MG – AT – CS – CI – SAA – IACATA – ACORD – IZ – TIPAR – BEE – RIDICAT – MALL – AUR – L – APAREA – RP – HAZ – PRIPA – BENA – IN – G – OP – ITELPMOCETRA – LITOTTEZALAN (**Lui Octavian Goga** / De la A până la Zet / Toți librarii-au afirmat: / “Goga, marele poet, / E complet... epuizat!”).

Secretar de redacție: George **Zarafu**

Colectivul de redacție: Eugen **Albu**, Corneliu **Berbente**, Corin **Bianu**, Vasile Til **Blidaru**, Iulian **Bostan**, Grigore **Chitul**, Grigore Marian **Dobreanu**, Laurențiu **Ghiță**, Gheorghe **Grosu** (București), Nicolae **Ioniță**, Vasile **Larco**, Leonte **Năstase**, George **Petrone**, Maria **Sturdza-Clopotaru**, Constantin **Tudorache**, Nichi **Ursei**, Sorin-Gabriel **Vlad**.

Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Editura SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24, Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44

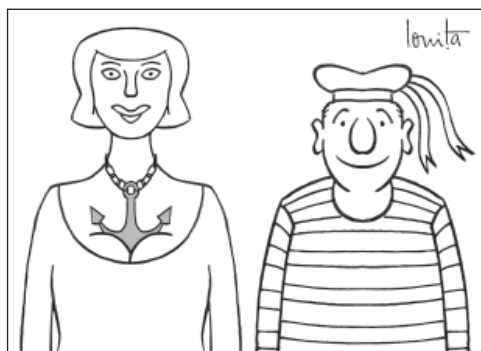
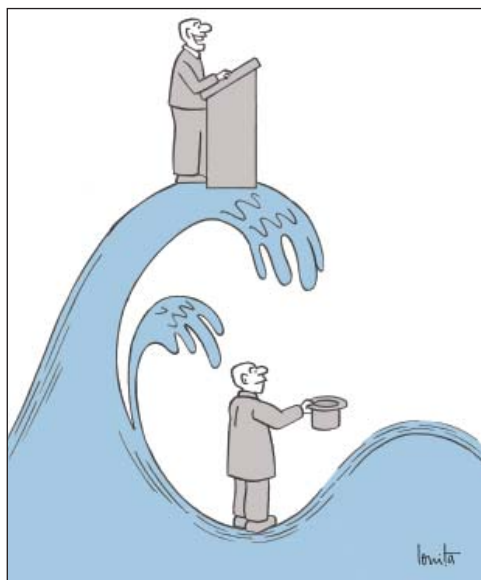
Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

E-mail: office@semneartemis.ro

Difuzare:

Tel./Fax: 021.311.49.36 ; 021.310.74.59

E-mail: difuzare@semneartemis.ro

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Fondată în anul 1874. Serie nouă.

Independența prin cultură

CITIȚI ȘI ABONAȚI-VĂ

Telefonul redacției : 0374.902.993, Tel / Fax: 0374902993, Mobil: 0728 889 918.

Adresa Redacției: Str. Negru Vodă Nr.2,
Bl. C4, Sc.1, Et.2, Ap.11, Sector 3, București

ISSN 2069-3346

9 772069 333406 >